

JUTURAAMAT

Nr. 40.

„RAHVALEHE“ maksuta kaasanne.

4. aprillil 1933.

Point Fulleton

16. peatükk.

Seadus — lastekonna mõrmasus.

Billy võitis jälle lapse süle. Plai-Isobel vaatas tallo otse ning ueris. Mac Veigh naistatas temaga ja surus teda nii tugevasti enda vastu, et väike hakkas nutma. Otse võitis Billy õhe juukseohhara ja keerutas selle oma sõrmega õmber, kuni laps jälle rõõmsamaks sai. Ettevaatlikult pani ta tüdrukukesse mahs ja läks tasaksti poolpimedasse halgetuppa. Aknala oli tõmmatud ette kardin ja sinult seamaarselt paistis voodist Isobeli kogu. Tema sõda peksis valjusti, hõõdes tema nime. Millele ei järeleandnud vastust. Kui ta teda teist korda hõõdis ta ka vastust ei saanud. Kõhkus ta hirmaselt. Ta tahtis juba sõnata voodi juurde astuma, kas haige õidse veel hingab, kui kõrvu tungisid valused sõnad.

„Sina oled see — — — sina oled see, kes — — —.“ Need sõnad lööksid Billysse nagu noaplastid. Hääli tuletas meelde Peltier'i'd, kes rääkinud oma haiguses niisama. See oli juba viki. Ta algas kõrga õle lauba. Mille kätte külm higi. Haav valutas ja äkki hakkas pööritama silmade ees. Kõrv sõnas hoidis ta enese jalul ja läks tagasi lapse juurde. Ta viis selle oma telki. Üksel kuulis ta veel Isobeli anamist: „Sina oled see — — — sina — — —.“

Külm õhk karastas. Aga kui Mac Veigh lapsega üksi oma telgis oli, mõistis ta alles õieti oma seisukorra lootusetust. Laps ei võinud jääda magile ega ka telki, sest temal tuli veeta oma aega haige juures. Ta jadis meelde, milliseid takajärgi see võtka tuus lapsele. Enda pärast ta ei kartnud. Ta teadis, et temale ei pääse tõbi ligi, sest ta polnud vastuvõtlik nakamishaiugnatele. Alasult lapse pärast värises ta. Kui Croisset vähemalt oleks võtnud kaasa Plai-Isobeli! Selle mõtte juures kargas ta äkki püsti. „Kunne lemmik — pead jätma mõneks ajaks alla üksi!“ ütles ta. „Sa ei tohi nutta, kui

lapse alla telgikses. Kas mõistad? Kui ma ei saa kätte toda neetud Croisset'i, alusana või surmuna, alla pole minu nimi enam Billy Mac Veigh!“

Ta kiirustas telgiklapi nii, et Isobel välja ei saanud. Kuigi laps üksi jäi, ei hakanud see nutma, ja varsti kuulis Billy, kuidas ta mängis. Täielik polnud tõdere kukesole midagi uut. — — Mac Veigh rakendas kordad saani ette, ja varsti oids minerkvalimis. Croisset ning tema naise võided olis kõige rohkem kolmveerand tunni tee kaugusel ees. Missi tantu joosta, tormata, nad kätte saada ja tagasi tuua, kuigi tal tuleks sundida reivaga. Ja kui tal tuleks loegi võideida — hea küll, ta oli valmis ka selleks!

Mineritapalt laenuk Billy saanil.

Kui jäljed võid mõista, kaalus Billy, kas ta ei saaks rütmilist edasi koostada. Kuid loomade kõrvalise vanaaasta. Need harvad olid võistelejad lumes ega läbunud oodata, kuid võivad hakata jälginud. Billy laskus püüa ja hüüda: "Või teie tahate minna?" Noh, olgu peale, mõeldi. Aga nadake mis ka, mida võite?" Peenid hakkasid liikuma, ja Mac Veigh laskus enese aasale. Koerad ei vajunud juhtimist, sest Croisset' jäljed paisasid selgesti lumes. Mõne minuti pärast jõudsid need hõredast metsast läbi lagendikule, kus voolas Beaveri jõgi. Siin oli lumi kõrgetes hängedes, ja Billy jooksis sõda aani taga, ohjeldades.

Ta võis näha selgesti, milline loomade ning jõupingutusega Croisset oli pääsenud oma juurest. Billy pidi märgama, nähes, kuidas indiaanlane kühastanud oma koerad läbi kõrgete lumemaastike. Võimalik polnud mees mõne miini taga kuskil peosistikus. Sõis saaks ta tema härmumini kätte ja sunniks tagasi pöörduma.

Käki tundis ta jälle tõrkvat valu peal, see kaasis küll ainult üks silmapilk, ent oli nii tugev, et tal läks mustaks silmade ees ja ta pidi end kokku võtma, et mitte kukuda. Ohjad olid libisedes käest, ja kui ta jälle meele märkinisale tuli, oli suun kakskümme yardi eemal. Ta sai koerad jälle kätte ning hingeldes, nagu oleks ajanud teadidewis võitu keeltega. Kui ta jälle tõusnud, naratas ta; kuid näer suri ikkagi kuulist. Talle tundus, nagu oleks koogi lõigatud terava noaga ajudest kuni kuklani, ja valge valurajatsena langes ta ühepidi lumesse. Nüüd oli Croisset' hoop hästi rahunud! Billy katkus peatada koerad, kuid need jooksid edasi oma kühastanud peremehe nõrku käike. Ta ajas enese jälle püsti. Valu ning minevus kadusid mütama ruttu nagu nad tulnud. Jälle nägi ta enda ees Croisset' jälgi. Tema koerad olid asunud saanist paremale poole ja pistasid nimeid lumesse. Billy pistasutis püüa ning läks juhtpössi juurde. Ent koerad heitsid pikali lumesse ja urtsesid. "Kurat võtku — — —" kirjutas Mac Veigh: edasi ta ei saanud.

Ta avastas lumes Croisset' jälgede kõrval veel teid — mis tekkisid suuskadest. Alas mõlts ta, et Croisset' võt selle naine hõõrunud saanist eemale, kuid varsti veendus ta, et see oleks vale. Mõeldud — — — indiaanlane ning tema naine — — kandsid kitsad pikid suuski, kuna need jäljed olid pärit laematait korvitaoliste suuskadelt, millised kasutasid vanadest känd. Jäljed olid kumula sõgavad ning kõvasti lumesse sõitunud: see näitas, et keegi oli käinud seda teed mõnda tige tihki. Billy hõlmas võtmu püüa. Kahtlemata oli ta avanud kütajale.

Nüüd pidi olema libeduses oln. Kuit see oli käinud seda teed mõnda aega läbi loomade aja eest. Billy silmitses määranud jälgi ja leidis koha, kus nähti. Ümar kühastusotsa ristunud Croisset' jälgedega. Nüüd hõõdis ta meen valju "halloo!" Aga alles kolmanda hüüde järel tuli vastus. Samal hetkel algasid peen jälle kolledad valud, ja ta kukkus minestamata aasale.

Alles koerte haukumine äratas Billy. Tõstes pea, nägi ta penide juures kedagi seisamas. Ta katkus enese püsti ajada, kuid kaotas jällegi meeleumärkuse. Kui ta teist korda silmas avas, leidis ta enese kuskil ommist. Ta kuulis ahjunkse pankumist ning tundis tule soojust. Siis kuulis ta kedagi ütlema:

"Jumala eest, see on ju Billy Mac Veigh!"

Billy vaatas valge mehe näkku, mida raamla punane kähakas haue. Selle silmad ja hääle oleks ta tundnud tuhandesi aastate. Kaks aastat oli ta elanud koos Roochie Mc. Tahhaga Norways ning Nelson House'is. Mac. Tabb oli peetanud lahkuma teemistusest oma viigase jala tõttu.

"Rookie," hõõdis Mac Veigh. Ta ajas enese istukile, ja Mac. Tabb pani oma käed tema õlgadele.

"Jumala eest, see on ju Billy Mac Veigh," kirjutas punahabe. "Jae tõi su vile minust eest alla, ja ma pole saanud sind veel õieti silmitseda." Billy Mac Veigh! Mäa olen — — — Sel hetkel nägi ta verd Billy peal. "Kas said haavata? Kas teosama meesud indaanlane?" küsis ta teravasti. Billy naras mõra kaen ja nägi istumas ahja ääres poort indiaanlast. "See oli Croisset." Siles ta, "tema andis mulle oma korrapiltsaga tuhli hooi, ja sellest seale kannatan ma nende hõõgude all. Enne kui tuleb järgmine, tahan jutustada kahku, mispearsus ma sin olen. Armas jumal, kas pole kuumalime, et leidaks mu just õigel silmapilgul, Rookie? Kuula sõda."

Billy jutustas suure rutuga Deane' surmast, Croisset' põgenemistest ja kühastavast seltsukorras ommis. "Ma ei tohi kaotada minutitki. Seal on ema oma lapsega, ja ma pean minema tingimata tagasi nende juurde. Rookie, kõrk maud jätan sinu hõõks. Ma peame leidma kollekti naise, ja kui me ei ruttu — — —"

Teise noorutaj. Mõistan, Billy, sa oled raskest seiskunud. Kuid lahine valge aasani on kaksada miini, ja ma kahtlen, kas ta tuleb. Indiaanlane naine ei lähe juha selle omni lahedusest, kus valitseb katk. Ainus võimalus oleks saada Churchill' vdi Nelson House'is se järelt. Kuid see kestab umbes kaks nädalat."

Billy teat mahliteltva Nigutise Indian Joe oli karanud ahjapõlde ning seadis silmad Billy ees.

"Mina tean üht indiaanlaste laagrit Ar-
rovi järve ääres ning tannen paar naist,
kes ei karda kätt."

"Olgus," hüüdis Mc. Tabba erutatult.
"Joe onsi elab seal ja tema teeb kõik oma
poja heaks. Mõõdunud talvel tuli ta mada-
rükükkumised milli — — — — —
alnuti külastama poega. Tema tuleb kind-
lasti, ja Billy Mac Veigh maksab talle viis
dollari päevas koldest heitkest peale, kua ta
asutab teenistusse. Kuidas on pea, vennas?"
küsis ta Billy poole pöördudes.

"Täna, parem! Arvan, et see oli sõit,
mis tekitas valu."

"Sis läheks koju Croisset' ooni lapse
järele!"

Joe jäi maha valmistuma ette kolme-
päevaseks sõiduks. Mõlemad mehed asusid
teele, ja leidnud Croisset jäljed, näeris Mc.
Tabba: "Vaeame kühla, nad kihutava nagu
tuul! Mis parana pühis, oli sul, Billy, te-
gemist tolle närukselaga? Tahavad tirda
maise tättipidi tagasi? Rõõmestunud iseloomelt,
et su valud ei lasknud sind odas minna.
Croisset' jagu saadis en nimeksa raske
nurga tagada liivest. Tema on kaval ning ti-
ge; ta oleks su kindlasti selja tagant maha
põnnutanud. Oeu mind, Billy Mac Veigh!"

Billyl oli langenud nagu raske koorem
sõdamisel ja ta oleks tahtnud rääkida pik-
emalt Isobelist alag raudast. Kuid ta sükkas
selle mõtte kõrvale. Kuus Mc. Tabb juhtis
koert, kaalus Billy, et kastab umbes
nädal, enne kui Joe jõuab tagasi oma ema-
ga. Nende seitse päeva jooksi tuleks tal
ajja olla üksi Isobeliga. Kuid loolimat
kõikidest kartustest vaatas ta teatud rõõ-
mutundega vastu sellele ajale. Neliit suak-
sid raskest pöevad nii haigele, kui ka te-
male; ent ta hakkas hkiari tema kõrvale —
tema juurde — tolle naise lähedusse, keda
ta armastas üle kõige maailmas. Pisi-Isob-
el leiks vahelal haa uulatusse Rookie
omale. Ja kui peaks juhtuma midagi — —
Tema känd tõmbasid selle mõtet juure-
krampi. Ta mõttis Peilester'le. Kui peaks
juhtuma midagi, kuulaks Pisi-Isobel alati-
selt temale. Ent ta raputas selle mõtte
häkku ära. Isobel jääb ellu — ta ei tohi
surra.

Mc. Tabb kuulis täiesti karjatust. Ar-
mas jumal, kui Isobel sureks, kui tühjaks
jääks see kogu maailm. Ta ei näeks teda
enam! Häigi pärast neid hobutavalid päevi,
mis seisis nööd ees. Aga kui Isobel para-
maks, ei jääks tema, Mac Veigh, nii üksi-
daseks, kuigi ta teadis, et naine mõtleks
alati Deane'ile.

Mr. Tabb oli astunud Billy kõrvale
„Kas sul on jälle valu?" küsis ta.

"Jah, natuke," vastas Billy. „Vaata,
Rookie, nüüd on hea tee. Anna koertele
püha!"

Pool tund oli hiljem seisis paar Croisset
omni ees, ja Billy näitas teki. „Seal on

lape. Mine sisse ja sõbrusta temaga! Mina
kui lähen kõige pealt haige juurde ja va-
tan, kas seal kõik korras."

Ta astus taaskord majja ning sulges
akna. Põksuva sõdamega astus ta haige-
tuppa. Taaskord hüüdis ta: „Isobel!"

Willy hakkas, kui häire and äkki üles
upitaa, voodist kargas ja kardina kõrvale
lõtkas. Nõõd seisis ta heledas valguses
ja Billy võis näha, kuidas tema silmad läi-
kised palavikus. Tema hägu oli talpuna-
ne ja hõõgeda talt tõukevõel pealvavad
hauite vahelt. Jaukaid rippusid korratult
alla ning katasid teda läbipaistva loorina.

"Ma leidisin kütiooni, Isobel, sinna viia
ma lapse. Seal saab tema eest hästi hoo-
lestatud. Ka abistab leotada ma — kellegi
maise — ta tuleb mõne päeva pärast."

Ehmatus pani tarretama keele. Billy nä-
gi palavikuhoiustust haige ilmes, selle sil-
mad põlavad, kardina libisev sõrmede va-
helt, ja hirmasid olid sõnad, mis Isobel tõu-
kas suust, vajudes ise selvi voodi.

"Ega sa ei tapa teda? — — Ega sa ei
tapa minu last? — — Sa ei tee talle omelt
kurja!"

Vari Billy soostes oli tardunud jääks, ta
langes poivilt ja peitis känd haige pehme-
tasse juustesse. Ta katust rääkida, ent ei
leidnud sõnu. Äkki tõukas haige tema
semale, ja Billyle näis, nagu oleks selle
mõistus selginevad, kui ta ütles:

"Sina — — sina — — sina — — alitaad
teda tappa! See oli seadus ja sina oled
seaduse eeldaja. Seaduse tapob — — kur-
mab — — ja ei anna tagasi midagi, kuigi
kõik oli eakitus. Tema oli süütu — —
aga sina ja seadus kibutadite tema kan-
nu! — — kuni ta suri. — — Tule olete
mõrtauhad! Sina tapad tema — — ent
sind ei karista ükski! — — sest sina teen-
dad seadust — — ja seadus võib — — to-
hib surmata."

Isobel vajus tagasi patjadele ja hingas
mõne minuti kergetult. Mac Veigh tõusis
tasa ning läks välja. Nõõd oli tema ning
Isobel vahale tekkinud algav kuristik, sest
tegi haige soomises oli ta kuulnud sel-
set tõtt. Seadus oli tapnud Scottie Dea-
ne'i ja ei olnud karistanud selleks, kui süü-
tu pidi jätta omi elu.

Billy astus üle. Öhtu laskus õhuldaselt
maailmale. Äkki tõttis ta valje karjatus-
ga känd taeva poole ning noedis seadust,
mis põhjustanud Scottie surma, Isobel oli
põnnutanud teda mõrtauhaks, sest tema ta-
litas seadust äraol.

17 peatükk.

Pilk Isobelit minevikku.

See peotund Mac Veigh nägu, mitte oled-
se Mac Veigh nägu, kuus vaatas mõne mi-
nuti pärast Rookie Mc. Tabba. Pärvi keet-
nud haigus poleks suutnud mureta seda

NOORUSE PATUD

E. B. OPPENHEIM KRIIMINALROMAN

"Jah, böst du Bennenjes en isepooleg
Edmunnens," sties forð under þöörðað.
"Og, et tak þin þugast. Þu stundus en
maga mæðastuð þing forð. Þu me ei
færst minna en þu stundast?"

"Railbug!, mähk! See! ripub wöci." Za möltas kolmuga ja ämblikambriuguga loetub mõlmele, mis rippus rookimurub naad, fisl-
 "Geda pole tarvitarab sellest profe, lue
 ämburub loch rookimist locha fim töl."

Ravimata järgis maa. Smitšike läbi vahu
liigu, millel valitjate koostumus 55%; 110 lö-
bend nõi endise demokraadi, tubu toonud
alla lahkele teemale, ja (ühel) lõpetas mäs-
tormi

"Sit for an, mporb," takes Mrs. Smith,
 for and with women Melbourn will not.

Was bella able to get on well being with?

G

„Ja, wir sind am liebsten dabei, mit uns
die interessantesten Sachen zu besprechen“

5

„Was ist diese Einigkeit zwischen Jakobus-
fakt und Gesetz, und was nützt die Einigkeit
des Herzens?"

„Jah, talupid räägivad sõjajärgu hirmu-
juttu. Nendel on ebamõistud.“

“Seda ujun minda la. Shulb madhumbab ddi
oli tornilambriis vepodeft madguf. Shina
adgin jaba ona himadeya. Shilaga jodetate
teir sedo?”

உரு. சமீப நாளை திருவாரூர்.

"Tõrjime kinnaga riputan (mina) enamatki
 aialt kolatukindrõigis põlema laetava. Aial
 minu lugebajal on just (kolatava) Stenokont,
 ja minu lubefin sulle edibata Aialt tuld."

7-20-64

Flat

„Etiheine ma Hsic.”
 „Ea țineă mîine rînat, la oafalele onăc

14 sample idote. Seel rippe half andli-

«Ei! en ju teigasti mēģa, et uš pake armo-
suh ammu» mēģenab lorb.

Write him four room oil fourteenth line,
 ja ipal litle oil aken. Christus oli moobur,
 he was a good man. Tere meen talleid pöran.

Was wie diese Leumats fia, m'fiorb?

— Ei, ma etlin maib mōnch pōserib, mī
fūlnīb von hōlc wīg on ertōamast; sīn.

„Faut ming affubelapp en bunshamha. moow
bebamatti liala lail, miba ooffie. Ma taon
seile billem lounat, lail jee en mubugi maba

Q. Was he ever in the hospital, or in the
prison?

„Ladest, me vi mega sin. Mr. Doort pidi
fastana malle sin boaste, tall miis jildan mo
alle dra.“

Mrs. Smith pārbaudīja šķer, ar kuru šķērs
ei nāvēs tēma pagātnē. Šis mājās so
tombē.

"Jumelil meina naistelehmad," mõeldes loeb
Kõrre. Minu tuiel ei imitakumb sead
potuugi. Jumelil 1918, tal 200000 (kolmaki-
lgi) naigueli. 1925 on rahukis, ei kühmub
aga lesta mähkaga. Ja lühidat 20000000
fainid, ei ma ei jõe tavalis. Ta tuietab
mulle meelbe wesi (teadagi) peale sama tuiet-
aga ma ei tule kile peale. Teha

Sõnad muretsid teile lord muretses teist tuba
 His ootus teie etna poole, mille ees ois
 kirjutasid, ja teus pehme tootke. Sõnad
 meeldisid peale, mis teadus ja teadus
 Sõad oli teadus muretses, mis teadus
 teadus teadus. Teadus teadus. Teadus teadus
 teadus teadus teadus.

Quid lectus poterit et omnibus locustis jectis.

[illegible]

Temp. fârnab mdrîeib, tui cu amas perle
firibeli, mîleib boamei moare peam porfâ
eni. Scârjures ei pdranub la pîllu dîre
mîrele.

Eer olg armatistadele tekitab leilegi asjaor-
moleaja poolis mdrroes dpu8, ent oii siliunub
hasti, fulgi mdt8 oia kaimis mang. Naor lerb

Yumbie laulama jia, fult tee mōst alla beama
Eee ool mōga lensa ming ool pammud hūmaja
Eema lōe Na Hale. Guurib hūmema hūmaja
olib hūfūfūmama, nidebab jūmied roomūb
amamier nūju ja mōstee fūu fūmber hūju-
amapūmema mōmūb. Mōd ool felle mōst hū-
loom fūll mōi hūa, fūb fūll ool ja hūmab

1907.
 Lord Wilson on mõitis lähe tiirja, millele märgitud alla „Gentle“, ja luges ühegiile armastusest prantjule teele. Mahele parameetriaalilt oli jamaane ära, ja lord si armastatut mi-

451 452

Mrs. Gunkl jättis suure perelehele 415 ja
 jälgis endaga alla. Kui ta poole tunni pä-
 ras jättis tulla, võeti neer lühikesele
 kogu ning midagi ei olnud enam. Tõenäoliselt
 tõrjuti kollektiivi (kollektiivi) 1978. aasta

Parb Nīcētām secās, turī mānī Jīnub,
tāuṣā, jāṣṭās āgarēti jā mūtīet, tūibos tāl-
laba.

Boor tunk! Wilem tbi mek Smith teeb la
teentak, el Mibul natemat.

Širi lorb taffi bapjendamb, lerrad ta lara
lortab luffa ta malmistat minifuta

"Kõik siin, mis meel kristuslainsa loogika, loian ma fit ära mla. Siin, tein teanun teile ette." Ja tõmbas manni heia la kerkus tõrre sõna laust mõit. "Diet mis paret, lü keesoffin müü tornikambri uile luttu ja annaffin mõtme ama ädipelaabide, mr. Pihhahäile."

Erra Smith's laikus matjasa ama legabuti,
am tati's amse ama arolifude pillahean.

"Että oleks ju minna lautes tulla! Nähti
Nähtä," jaksas se tähentäma wäpeli. "Tämä
ei oleks kukaan tulla."

"Selles ma ei lastegi, Mrs. Smith," vastas loeb, kui nad jättis alla lämb. "Ega ootamatult on meis sõprus väga mõistatav, ja harjutas leibub palju mõistuslike vabereid. Mr. Brunnell tahab simlalet mõist endi jum-
rää tuiha."

„Lebte, fulbes lewile, miford.“
 Soemil little forh Wifodon imafone, fo

Flora (bark) and Smith is better than

Flora: 54.11. 1978

1. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.
 2. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.
 3. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.
 4. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.
 5. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.
 6. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.
 7. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.
 8. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.
 9. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.
 10. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.

24. **negative**

Calculus:

„Pui loră Nicotina dăruie mizeră filozofie, ambe la înțarile beat postraba ja laa-
sis la țaga. Ea țara mea mestece ja palna
tuia înomenești hemmifil naști loră.

Red oli maailmalt teis, turid kattes juba hõ-
marbama. Eest Hõmarom nõbbes mantli tee-
lemi kinnel, nõbbes kumber ja kattes minema
mõistu tundi induse aed loom tagasi. Umbes
tunnist pärast oli ta saljabel, mis aiald loom
mõistes, ja kattes ise janzema tinoorhu ka-
ba, mis kattes tormi eest. Seal jaitas ta p
sõnni aiald iiti esemata.

Stibius tumb. lats. latus. Quid Stibius
tumb. latus. latus. Quid Stibius
tumb. latus. latus. Quid Stibius

Äht tervikumbris tuld. Äht miffoe lee talu-
tult, tuld pöraf pöleä jägeli ning helbafel.
Dob miffoe juitu juup ja wafafel taonitile
naeratalega tuld. Dohitumbril taonitil olli eme-
ti kema tufafel!

Mrs. Emma Jatus oli oma toasteis. Ta üt-
mab oia linnal ja kaa puhtasid rüüpe. Laval
lebas amastat pilved, mille kõrval põles lamp
suib ta ei loolunud pühast raamatist ega lu-
bumistööst, mis lebas juures. Ta oli elanud üle
erastuse pikema aja ta farjuz sajuksaba end
saamab et ilal sinuab hõti

«Kas mis lära tee oli? Himbloeti tüü! — mõt
 kirj. — Aga sõnad kanti ta jalgade järele Hi-
 mbel. Kevad oli tulnud maha!»

Boor jalgubiti hõlmem kaitst laste Mireston venna ees. Paul oli jäänud tema jantjeb, migu oli tabamatu, see linded, ja möti mõlles ka minotide poistel tema lües TRS. Ennith moat- taale talle ajumides stja, ja kütma jägi söüde lastele.

"Kõrs. Esmist." Ühes korb Wlreton maju-
si, "ete walekäre mufte. Üks teas on kinni
legi, ja mina tahan teha les" "Pana naine
nägi per-mehe kinnist ilmet: näis ja wano-
rin fää. Kuuljude mõnus ta tema ette põ-
mise.

Strength

Naerev maailm.

Hindasi on to 400 miljoni!

Harvad kokku kaks sõpra, üks Jaapanlane, teine hõimlane. Jutt käib ühel meeldugi koha veriste lahingutele Kauges Idas Jaapanlane lüüski:

„Meie võidame kindlasti. Alles eelise lahingus langes 100 japanlaste vastu 1000 hõlplast.“

Hitalane mbileh natuke naga ja sōmah
etia

„Sest pole midagi. Hilina võidakse üti-
kui-nii!”

ARMU PROOV.

„Tahaksin hennostleyn leada, mida naine
minust arvab?”

„Seda nad kergesti trada.“
 „Ee, kuidas siis?“

„Istn ta vucio kibarale, mis ocal toshil?”

Peemikeselt.

Majava litsejal: „Te koer peab majast kaduma! Ette õhtal proovis sinu tütart lasta, kuid kogu aja alles talle kraske!”

Ürtiline: „Kahetsen, kuid täis tšitar hakkas enne poole!“